

ZAANS
SYMFONIE
ORKEST

voorjaarsconcert
onder leiding van Guido Müller

zondag 30 april 2017, 15.00 uur
Koger Kerk, Koog aan de Zaan

Tevens toegangsbewijs

Scratch 2016. Zangers repeteren in de Vermaning onder leiding van Piet Hulsbos

Scratch 2016. Concert in de Kogerkerk onder leiding van Guido Müller

Gordon Jacob

Old Wine in New Bottles

Wraggle Taggle Gypsies

The Three Ravens

Begone Dull Care

Early One Morning

Robert Schumann

Cello Concerto in A minor, Op. 129

Nicht zu schnell

Langsam

Sehr Lebhaft

PAUZE

Franz Schubert

Symphonie Nr. 8 h-moll D 759 'Unvollendete'

Allegro moderato

Andante con moto

ZAANS
SYMFONIE
ORKEST

Het blijft in de familie. Vorig jaar mocht het Zaans Symfonie Orkest een fantastische solist begeleiden. De jonge Zaandammer Joep van Beijnum excelleerde in het schitterende vioolconcert van Mendelssohn. Dat was een hernieuwde kennismaking, want drie jaar eerder, Joep was toen 16, had hij al grote indruk gemaakt met het prachtige vioolconcert van Bruch. De reacties waren beide keren overweldigend. Het in groten getale opgekomen publiek kon na afloop van de concerten geen superlatieven meer bedenken om het virtuoze spel van de jonge solist te beschrijven.

Het blijft inderdaad in de familie. Vanmiddag horen we namelijk Joeps moeder: Mariëtte Gort. Zij speelt het niet minder fameuze celloconcert van Robert Schumann. Bij de gezamenlijke repetities was het al genieten. Zowel van de prachtige, romantische muziek als van het grandioze spel van de solist.

Met dit concert zet het ZSO zijn traditie voort om een podium te bieden aan Zaanse solisten. Het is inmiddels een illustere reeks geworden. Denk naast de hierboven al genoemde vioolconcerten van Bruch en Mendelssohn en bijvoorbeeld aan de pianisten Jesse Ang en Tijmen Veltman, met het vijfde pianoconcert van Beethoven of aan die andere cellisten Sebastiaan van Halsema met

de Rococo-varianties van Tchaikovsky en Chris van Balen met het celloconcert van Haydn.

Een kleine afwijking van het geijkte stramien is dat het concert van het Zaans Symfonie Orkest dit keer niet begint met een ‘standaard-ouverture’. Dit concert opent met een stuk voor alleen de blazers. Zij verdienen het om ook eens ‘vooraan’ te zitten. Zij spelen een werk van de Engelse componist Gordon Jacob. Daarna volgt het topstuk van deze middag: het celloconcert van Schumann. Na de pauze volgt de prachtige achtste symfonie van Schubert, die jammer genoeg onvoltooid is gebleven.

Het ZSO geeft in het najaar nog twee concerten. Op 28 oktober organiseert het weer een scratchdag. Na operakoren van Verdi en Bizet en befaamde stukken uit het oratorium Messiah van Händel, staan dit keer weer operakoren op de lessenaar. Het orkest nodigt zangers uit om een dag lang onder leiding van Piet Hulsbos die koren te oefenen. Ondertussen repeteert het orkest met zoveel mogelijk instromende instrumentalisten de begeleidende muziek. Aan het eind van de dag vindt dan een gezamenlijke uitvoering plaats. Dat gebeurt allemaal op een zaterdag 28 oktober en de uitvoering begint om half vijf. Als u wilt meezingen of -spelen, bent u van harte welkom na inschrijving.

Twee weken later, op zondag 12 november volgt het najaarsconcert voor jonge talenten. Vorig jaar was het een klaterend succes. Jonge solisten, in leeftijd variërend van elf tot zestien jaar, speelden prachtige solostukken op de piano, de (alt)viol en cello. Dat vraagt om een vervolg.

Het ZSO staat sinds november 2008 onder leiding van **Guido Müller**. Trouwe bezoekers van de concerten van het ZSO kennen hem inmiddels en hebben kunnen vaststellen dat hij de leden in de afgelopen jaren veel geleerd heeft. Hij heeft dan ook veel ervaring als dirigent. Zo dirigeerde hij het Crea Orkest, het Noordhollands Jeugdorkest, het Utrechts Studenten Orkest en het Canford Festival Orchestra in Engeland. De Engelsman George Hurst

was op dit gebied zijn belangrijkste mentor

Van huis uit is Guido Müller violist. Toen hij 14 was, werd hij leerling van de gecombineerde vooropleiding van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag waar hij les kreeg van Qui van Woerdekom en studeerde af bij Ilya Grubert als uitvoerend musicus met als aantekening 'docent'. In beide richtingen is hij actief. Zo is hij violist in het Radio Filharmonisch Orkest en daarnaast geeft hij les op zijn eigen 'vioolschool Müller'. Alle informatie daarover vindt u op www.vioolschoolmuller.nl

Mariëtte Gort (1963) is Amsterdamse van geboorte, maar al jaren woonachtig in Zaandam. Haar eerste cellolessen ontving ze van Daniël Esser in Amsterdam. Zij vervolgde haar studie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag bij Jean Decroos. Na haar studie volgde zij regelmatig lessen bij de legendarische Russische cellist Daniël Shafran, van wie de opname van het celloconcert van

Schumann door kenners nog altijd als een van de mooiste wordt beschouwd.

Ze is dol op kamermuziek en dat speelt ze dan ook vaak. In heel verschillende bezettingen zoals met harp, trio met klarinet en piano. En niet te vergeten samen met haar zoon, Joep van Beijnum. En in binnen- en buitenland. Met harpiste Anke Anderson maakte ze een aantal CD-opnamen.

Naast het geven van concerten heeft ze een bloeiende lespraktijk en geeft ze les voor Muziek Maakt School, het basisschool-educatieproject van FluXus in Zaandam. Met een ensemble geformeerd uit basisschoolleerlingen en leerlingen van FluXus treedt ze binnenkort op in paleis Noordeinde voor een koninklijk gehoor.

De laatste tijd heeft ze in Antwerpen regelmatig les gehad van de Russisch-Amerikaanse violist Mark Blekh, de viooldocent van haar zoon.

Gordon Percival Septimus Jacob, geboren in 1895 in

Londen als jongste telg in een gezin van tien kinderen en overleden in 1984, was een Engelse componist van blaasmuziek. Er staan meer dan zevenhonderd composities op zijn naam. Dat hij zo oud is geworden en zo'n groot oeuvre heeft geschapen, mag een wonder heten. Toen hij 19 was, werd hij namelijk opgeroepen voor militaire dienst, diende in de Grote Oorlog in de loopgraven, werd krijgsgevangen gemaakt en was één van de zestig van zijn bataljon van achthonderd die de oorlog overleefde. Tijdens zijn gevangenschap richtte hij een soort orkest op en arrangeerde muziek voor de instrumenten die ze toevallig bij elkaar konden zoeken.

Na de oorlog ging hij verder in de muziek. Hij studeerde compositie, muziektheorie en directie. Zelf spelen op hoog niveau zat er niet in, want hij had een hazenlip en een aangeboren afwijking aan zijn hand. Al tijdens zijn studie bracht hij zijn eerste composities uit en zijn eerste arrangementen, waaronder de English Folk Song Suite voor volledig orkest, oorspronkelijk samengesteld door zijn vriend en leermeester Ralph Vaughan Williams. Na zijn studie aan het Royal College of Music bleef hij daaraan verbonden tot zijn pensionering in 1966

In de jaren dertig schreef hij veel muziek voor the Royal Ballet, waarvan sommige stukken repertoire zijn blijven houden. In de Tweede Wereldoorlog schreef hij veel lichte muziek voor

radioprogramma's en propagandafilms. Zijn grootste succes behaalde hij met zijn trompetarrangement van het Britse volkslied dat werd gespeeld bij de kroning van Queen Elizabeth in 1953. Na zijn pensionering hield hij zich vooral bezig met wat hijzelf 'pretentieuze stukjes' noemde. Zijn stuk 'oude wijn in nieuwe zakken' is van 1958.

De stijl van Jacob was degelijk. Het liefst putte hij uit het grote reservoir aan bestaande melodieën die hij bewerkte en arrangeerde voor met name blaasensembles.

Het stuk dat de blazerssectie van het Zaans Symfonie Orkest als openingsstuk van het concert speelt, heeft als titel 'Old wine in new bottles'. Deze aan Mattheus 9 vers 17 ontleende titel kennen wij als het spreekwoord 'oude wijn in nieuwe zakken'. De betekenis is duidelijk: wat al langer bekend is, wordt in een nieuw jasje gestoken. In het geval van Jacobs compositie gaat het om een viertal stukken die hij in een

nieuw verband met elkaar heeft verbonden.

De eerste 'song' heet The Raggle Taggle Gypsies en komt oorspronkelijk uit de streek van het grensgebied tussen Engeland en Schotland. Het gaat over een dame van rijke komaf die haar welvarende bestaan verruilt voor het avontuurlijke van de zigeuners. Dit lied was buitengewoon populair in de hele Engelssprekende wereld.

Het tweede deel is geënt op de oude Engelse ballade 'The Three Ravens', een stuk dat al gepubliceerd werd in een songboek uit 1611. Waarschijnlijk is het zelfs ouder. De tekst verhaalt over de conversatie

van drie raven over wat ze die avond zullen eten. Wat ze op het oog hebben, wordt hun evenwel ontnomen.

Het derde deel heeft Jacob overgenomen uit de muziek van een, toen heel bekende, animatiefilm uit 1949 met als titel 'Begone Dull Care'. Die muziek was op zijn beurt weer een bewerking van de jazzmuziek van Oscar Peterson.

Het laatste deel heeft als titel 'Early one Morning' en is weer ontleend aan een oude Engelse folksong. De tekst hiervan is voor het eerst gevonden in 1787 en gaat over een minnaar die zijn geliefde verlaat door naar zee te gaan. De melodie is waarschijnlijk ontleend aan een nog ouder lied dat 'The Forsaken Lover' heet.

Gordon Jacob was kennelijk tevreden over zijn werk, want jaren later, in 1976, publiceerde hij nog een stuk dat More Old Wine in New Bottles heette. Ook hiervoor arrangeerde hij een viertal bestaande melodieën tot een nieuw geheel.

De nabije toekomst

Op zaterdag 28 oktober organiseert het Zaans Symfonie Orkest weer een scratchdag. Dit jaar weer met prachtige delen uit diverse opera's.

Het orkest nodigt daartoe zangers en instrumentalisten uit om een dag lang koren en een instrumentaal deel uit dit oratorium in te studeren. De zangers oefenen onder leiding van Piet Hulbos. Ondertussen oefent het orkest, met tal van 'instromers' de begeleidende muziek. Aan het eind van de dag vindt een gezamenlijk concert plaats in de Kooger Vermaning.

Op 12 november 2017 volgt het talentenconcert.

Wilt u meer weten over het Zaans Symfonie Orkest? Bezoek dan de website:

www.zaanssymfonieorkest.nl

Daar vindt u alles wat u weten wilt. Wat recensenten van de eerdere concerten vonden; hoe u donateur kunt worden; bij wie u zich als lid kunt aanmelden; wanneer de repetities zijn enzovoort.

Natuurlijk kunt u ook gewoon schrijven of bellen:

Secretariaat Treilerstraat 49 1503 JC Zaandam
075 6145601

Het Zaans Symfonie Orkest stamt uit de Toonkunsttraditie van de negentiende eeuw. Overal in het land werden Toonkunstkooren opgericht in een streven de bevolking van cultuur te laten genieten. De afdeling voor Zaandam en omstreken werd pas laat opgericht en wel op 20 juni 1924, als koorvereniging. Er was ook een Zaanse Orkestvereniging die bijvoorbeeld de uitvoeringen van de indertijd befaamde Mattheusuitvoeringen verzorgde. Na de oorlog gingen koor en orkest verder onder de naam Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst, afdeling Zaandam en omstreken. Het koor, waar ooit alles mee begon, werd in 1976 opgeheven als gevolg van een gebrek aan herenleden. De orkestafdeling bestaat nog steeds en heet tegenwoordig Zaans Symfonie Orkest. Een naam die niet nieuw is, want al in 1907 trad een Zaans Symphonie Orkest op onder leiding van W.A. Verkennis, de muziekleraar van de H.B.S. De leden van dit gelegenhedenorkest waren leerlingen van de school.

Robert Alexander

Schumann werd geboren te Zwickau, Saksen, op 8 juni 1810 en overleed 20 juli 1856, net 46 jaar oud. Hij was de zoon van een bekende boekhandelaar en uitgever, die vrij jong stierf aan een zwak zenuwgestel. De vijf kinderen erfden allen die vervelende aandoening. Robert erfde ook de literaire belangstelling. Muziek interesseerde hem ook en hij begon al op zijn zevende splenderwijs te componeren. Hij kreeg les van de plaatselijke organist. Na het gymnasium ging

hij evenwel rechten studeren. Eerst in Leipzig, later in Heidelberg. Na een Franz-Schubert- liederenavond besloot hij, impulsief, beroepsmusicus te worden. Dat was in 1830, de Romantiek op zijn toppunt. Zijn eerste leermeester muziektheorie was H. Dorn. Toen hij niet lang daarna het pianospel van het negenjarige wonderkind Clara Wieck hoorde, wilde hij dat ook en werd hij leerling bij haar vader, de beroemde muziekpedagoog Friedrich Wieck. Over wat dat allemaal veroorzaakt heeft, is veel verteld en geschreven. Door zijn maniakale streven de Paganini van de piano te worden, forceerde hij echter zijn linkerhand . Zijn droom de beroemdste pianist te worden, spatte uiteen. Ook dit verhaal is bekend, maar het is wel, in zekere zin, de aanleiding tot het schrijven van zijn beroemde celloconcert. In 1832 schreef hij namelijk aan zijn moeder: 'Ik ga toch maar weer cello spelen omdat het vooral een beroep doet op de linkerhand'. Een virtuoos op dat instrument is hij niet geworden; veel stukken voor de cello heeft hij ook niet geschreven. Maar twee daarvan zijn wel heel beroemd geworden: de Fünf Stücke im Volkston en zijn celloconcert in A. Beide ontroerend in vele opzichten. De cello komt wel, minder

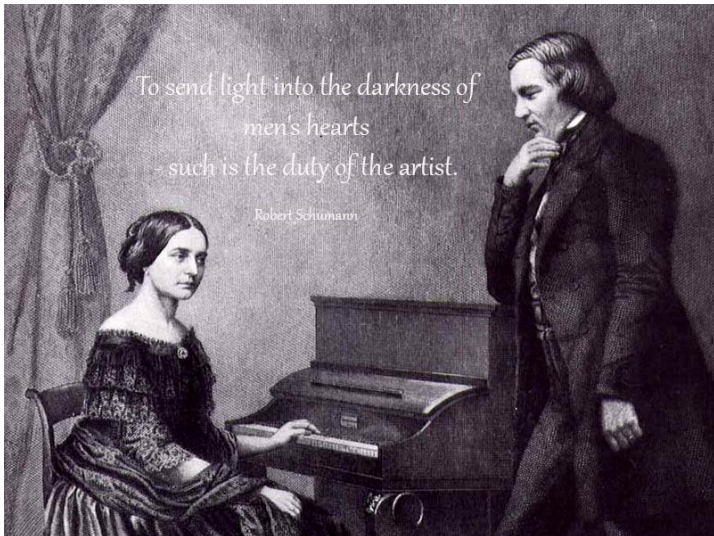
prominent, voor in drie pianotrio's, het piano kwar- en –kwintet en in de drie strijkkwartetten. Niet vreemd overigens, want in de negentiende eeuw werd de cello nog niet echt gezien als een solo-instrument. Zijn celloconcert heeft Schumann overigens in twee weken gecomponeerd, van 10 tot 24 oktober 1850. Bij leven heeft hij nooit een uitvoering kunnen meemaken, want het beleefde zijn première pas in 1860 ter gelegenheid van zijn vijftigste geboortedag.

In het begin van zijn carrière combineerde Schumann zijn belangstelling voor literatuur en muziek wat onder meer blijkt in bijna 250 liederen. De orkestmuziek van Schumann stamt uit een latere periode van zijn leven vanaf 1841. Zij krijgt een stimulans na 1850 als hij in Düsseldorf als dirigent van de Allgemeine Musikverein wordt aangesteld. Toch blijft het lied een belangrijke rol spelen. Vele delen van zijn orkestrale muziek, vooral de langzame, klinken als begeleidende zangmelodieën. Dat is zeker in het celloconcert ook het geval.

Wellicht aangemoedigd door het succes van zijn Fünf Stücke im Volkston van 1849 begon hij in 1850 aan zijn eerste grote stuk na zijn aanstelling als muziekdirecteur in Düsseldorf. Schrijven voor de cello was tot dan toe best ongewoon. Na Haydn was het in feite niet meer voorgekomen. De werktitel was kortweg 'Konzerstück' en hij schreef het eigenlijk voor Christian Reimers, solocellist van het Düsseldorfse orkest. Hij heeft het in 1851 uitgebreid met hem gerepeteerd, maar het is toen nooit tot een publieke uitvoering gekomen. Die repetities noopten hem wel tot tal van aanpassingen, met name in de balans tussen het begeleidende orkest en de solist. Een en ander kreeg zijn beslag in een heruitgave in 1854, maar toen was Schumann al behoorlijk in de lappenmand en niet meer aanspreekbaar. Na de uiteindelijke première in 1860 brak het stuk nog niet echt door. Dat gebeurde pas nadat Pablo Casals het op repertoire zette. Dat was in het begin van de twintigste eeuw. Na hem hebben alle groten het concert op repertoire gezet: Pierre Fournier, Mstislav Rostropovitch, Jacqueline du Pré, Yo Yo Ma, Mischa Maisky, Heinrich Schiff en Daniël Shafran. Het celloconcert

van Schumann staat nu voor bijna iedereen in de top drie. Samen met de concerten van Dvorak en Elgar.

Het celloconcert bestaat uit drie delen die zonder onderbreking worden gespeeld. Schumann ergerde zich in de praktijk behoorlijk aan het applaus dat soms na de delen van een symfonie of concert klonk. Dat wilde hij voorkomen door de delen aan elkaar te plakken. Het eerste deel vraagt aandacht voor de schitterende melodie van de solocello; het buitengewoon zangerige tweede deel is een samenspel tussen de solist en een tweede solocello uit het orkest; in het derde deel valt de dialoog op tussen de solocello en de houtblazers. In het concert komt maar één cadens voor, maar het bijzondere daaraan is dat het orkest daarbij een, zij het summiere, begeleidende rol heeft. Er zijn opnames met een uitgebreidere cadens, maar die is niet van Schumann.

Het Zaans Symfonie Orkest kampt met hetzelfde probleem als waarmee veel verenigingen te maken hebben: gebrek aan geld. De eigen middelen zijn niet toereikend om dat te realiseren wat

het orkest doet. Dat kan alleen dankzij de steun van donateurs, vrienden van het orkest en een, helaas gestaag geringer wordend aantal instellingen. Dirigent, bestuur en leden zijn dan ook zeer erkentelijk voor de steun van al diegenen die het Zaans Symfonie Orkest willen blijven steunen met een donatie.

Verder danken ze met name het Prins Bernhard Cultuurfonds, de Gemeente Zaanstad, het Gerrit Blaauwfonds, het Honig Laanfonds en de Stichting Ir. P.M. Duyvis voor hun ondersteuning. Zonder deze steun zou het Zaans Symfonie Orkest niet kunnen bestaan.

Wilt u het werk van het ZSO ook steunen, dan kunt u zich opgeven als vriend van het orkest bij het secretariaat Treilerstraat 49 1503 JC Zaandam. U vindt alle benodigde informatie op de website www.zaanssymfonieorkest.nl

FRANZ SCHUBERT

Franz Peter Schubert, bekend van de forellen en van tal van romantische liederen, de man met het ziekenfondsbrilletje. Een productief mannetje van nog geen een meter zestig dat in de 31 jaar dat zijn leven maar duurde een enorm oeuvre geschapen heeft. In twintig jaar tijd schreef hij onder andere dertien opera's, zeven missen (waaronder de beroemde Deutsche Messe, negen

symfonieën (eigenlijk achteneenhalf), veel kamermuziek, een zeer grote hoeveelheid pianowerken en meer dan zeshonderd liederen. Hij moet zich hebben doodgewerkt. De laatste tien jaar van zijn leven zagen er zo uit: van 's morgens vroeg tot na de middag componeren, 's middags eten, lezen en wandelen en 's avonds doorzakken met vrienden in de kroeg of bij een van hen thuis. Daarbij werd piano gespeeld, veel gezongen en nog meer gediscussieerd.

Schubert staat te boek als de romantische, bijna losbandige kunstenaar, wars van regels, opstandig, zich afwendend van de burgerij enzovoort.

Hij werd op 31 januari 1797 geboren als dertiende kind van onderwijzer en amateur-cellist Franz Theodor in een plaatsje vlakbij Wenen. Al snel bleek dat de kleine Franz over een grote muzikale aanleg beschikte en de lessen op viool, orgel en piano van zijn vader snel oppikte. Bovendien bleek dat hij ook goed bij stem was en op elfjarige leeftijd werd hij als koorknaap toegelaten tot de Wiener Hofkapelle. In het daaraan verbonden keizerlijke seminarie, de bakermat van de Wiener Sängerknaben, kreeg hij zijn verdere opleiding. Eerst als violist, al snel als concertmeester en dirigent in het schoolorkest raakte hij vertrouwd met de symfonieën van Haydn en Mozart. In deze periode begon hij zelf ook te componeren met wat kleine kwartetten, pianostukken en liederen, ja zelfs een eerste symfonie. Wegens stemwisseling verliet Schubert in 1813 de Hofkapelle

en begaf zich, naar verluidt om de dienstplicht te ontduiken, in het onderwijs, op de school van zijn vader. Lesgeven bleek echter niks voor hem. Hij wilde componeren en dat deed hij. Zeer tot ongenoegen van zijn vader die vond dat zijn zoon op een onfatsoenlijke manier een karige boterham verdiende. Zo leefde hij voor de rest van zijn leven in armoede. "De staat moet mij maar onderhouden, ik kan nu eenmaal alleen maar componeren", schijnt hij ooit gezegd te hebben. De familie Esterházy heeft dat 'verzoek' daadwerkelijk ingewilligd. Zij nam Schubert als muziekleraar in dienst en zodoende verbleef hij in de zomers van 1818 en 1824 op het vorstelijke paleis in Hongarije.

Tijdens zijn leven werden zijn symfonieën niet bij grote concerten uitgevoerd, hoogstens door kleinere orkesten in een amateuristische ambiance. Sommige bleven zelfs in de la liggen en werden pas veel later ontdekt. Nu hebben de symfonieën van Schubert een onbedreigde plaats binnen het orkestrepertoire en worden ze alom gewaardeerd om het gebruik van harmonie en melodie en om de heldere dialogen tussen de verschillende instrumenten. Op het eerste gehoor eenvoudig, maar met geraffineerde wisselingen in toonsoort en tempo.

In veel instrumentale werken van Schubert is de invloed van de Weense klassieken groot. De tweedelige achtste symfonie, de Onvoltooide, en de 'grote' negende symfonie in C tonen de rijpe symfonicus Schubert. Ze kwamen pas jaren na zijn dood in de openbaarheid. Ten aanzien van de Unvollendete vermoedt men dat Schubert haar onvoltooid naliet (er is nog wel een pianoschets voor een derde deel), maar er is ook een theorie die veronderstelt dat er twee georkestreerde delen zijn weggeraakt. Dat zou best kunnen, want van Schubert is immers bekend, dat hij vrij slordig omging met zijn manuscripten; veel is tijdens en kort na zijn leven dan ook verdwenen.

Zowel naar structuur als naar expressie is de Unvollendete symfonie een orkestraal meesterwerk. De melodie heeft een stemmingsrijke toon verkregen, waardoor het geheel iets weemoedigs heeft. Schubert heeft zich geconcentreerd op een beperkt aantal muzikale thema's die hij voortdurend varieert. De Unvollendete vormt zo een boeiende synthese van melodische declamatie en instrumentale architectuur. Als zodanig vormt deze symfonie een waardig afscheid van de vroeg-romantiek.

Enkele leden van het Zaans Symfonie orkest hebben met elkaar een klein ensemble opgericht. Dit groepje muzikanten heeft zich toegelegd op het spelen van oude dansmuziek. Van Weense walsen naar Italiaanse smartlappen, langs Argentijnse tango's, richting Vivaldi. Sanseveria, want zo heet het ensemble, neemt u mee de wereld rond. De spelers geven uw feest graag iets extra's. Soms wordt hun gevraagd of ze het niet erg vinden

wat op de achtergrond te klinken. Het antwoord is NEE; zonder de Sanseveria-bijdrage zou uw speciale moment niet hetzelfde geweest zijn. Wilt u een bijeenkomst, feestje of receptie verlevendigen met salonmuziek? Neem dan contact op met José Vosbergen, 06 10840648. De opbrengst van de optredens komt ten goede aan het orkest.

Z ZAANS
SYMFONIE
ORKEST

In het ZSO speelden:

Eerste viool: José Vosbergen, Anja Blekkenhorst, Ludo Fassaert, Henk Pijls, Maaïke de Jong, Goia Kuiper, Marianne Vingerhoeds.

Tweede viool: Ellis Verreijt, Anne Dharampal, Andrew Mattijssen, Ton Roling, David Eijlander, Mabelle Geluk, Merel Vingerhoeds .

Altviool: Ria Slijkhuis, Wobbe Treffers, Adriaan van Herwijnen, Iris de Leur, Charlotte Rutgers.

Cello: Jeannine Groenheiden, Els Stubbe, Herman Tromp, Paula Velthuys, Joke Wesseling.

Contrabas: Saskia Andriessen, Jan Engel.

Fluit: Jacco Verburgt, Christine Calis.

Hobo: Yvonne de Groot, Clara van der Meer.

Klarinet: Marcus Prins, Kees Krom.

Fagot: Harry Verweij, Wim Hoedemaker.

Hoorn: Rieta Mulder, Dieke Verrijck, Simon Wals, Martijn Smulders.

Trompet: Endhi Houthuijsen, Oda van Hecke.

Slagwerk: Leida Zandstra.